Ὀρβίκιος.

210 Ἀδέσποτον — Ἀνθολ. Ἐπιγρ.

εἰς βίβλον Τακτικῶν Ὀρβικίου. — ἐκδ. Didot

Τ. Β΄ Κεφ. IX

σ. 41.

Δέρκεό μοι κρατερῶν καμάτων ἐμπλήμονα βίβλον
ἣν πάρος Ἀδριανὸς μὲν ἄναξ ἔχεν ἐν πολέμοισι,
κρύψε δ' ἀεργὴν χρόνον ἄσπετον ἔγγυθι λήθης.
Ἀλλ' ὑπὸ καρτερόχειρος Ἀναστασίου βασιλῆος
ἤλυθεν ἐς φάος αὖθις, ἵνα στρατιῆσιν ἀρήξω.
Οἶδα γὰρ ἀνδροφόνους καμάτους πολέμοιο διδάσκειν·
οἶδα δὲ πῶς μεθ' ὅπλων ἢ ἑσπερίους ἄγοι ἄνδρας
καὶ Πέρσας ἐλέσω, ἢ αἰνομόρους Σαρακηνούς,
ἠθοον ἱπποκέλευθον ἀμαιμακέτων γένος Οὔννων,
Κεδράων τ' ἐφύπερθεν ἀγοσπάζοντας Ἰσαύρους.
Πάντα δ' ὑπὸ σκήπτρων Ἀναστασίοιο ἐλέσσω,
ὃν ἢ Τραϊανοῖο φαάντερον ἤγαγεν ἠώς..

Lemma εἰς βίβλον Τακτικῶν Ὀρβικίου ἀπὸ ὑπάτων· ἦν δὲ ἡ βί- ii σ. 186
βλος σύνημμα Ἀδριανοῦ βασιλέως, ἤ, ὡς ἄλλοι τινές, Τραϊανοῦ καίσαρος.
« ex hoc carmine intelligitur Hadrianum imperatorem Tacticorum libro, qui in eo laudatur, in bellis fuisse usum; deinde, quum forte in oblivionem abiisset, eundem ex tenebris fuisse erutum temporibus Anastasii, iterumque in rebus bellicis usum praestitisse. Ex lemmate autem discimus ad Ha-

71

drianum auctorem, ab aliis ad Traianum hoc opus fuisse relatum. Posteaquam vero post longam oblivionem iterum ab hominibus tractari coepit, Urbicio tributum est, quem Anastasio imperante vixisse credere licet. Sed propterea factum esse existimat Salmasius, quod Urbicius illum librum denuo ediderit multis additis, quae post antiquiorum illorum ducum tempora in arte militari inventa essent." Jac. . . . . . "

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Οὐρβίκιος.

72

210 Ἀδέσποτον

εἰς βίβλον Τακτικῶν Οὐρβικίου.

Ἀνθολ. Στεφ. ὑπὸ Ἀνδρέου Τ. Β΄. Κεφ. ΙΧ σ. 41.

Δέρκεό μοι κρατερῶν καμάτων ἐχέφρονα βίβλον
ἣν πάρος Ἀδριανὸς μὲν ἄναξ ἔχεν ἐν πολέμοισι,
κρύψε δ᾽ ἀεργηλὴ χρόνον ὅσσατον ἐγγύθι λήθης.
Ἀλλ᾽ ὑπὸ καρτερόχειρος Ἀναστασίου βασιλῆος
ἤλυθεν ἐς φάος αὖθις, ἵνα στρατιῇσιν ἀρήξῃ.
Οἶδα γὰρ ἀνδροφόνου καμάτου πολέμοιο διδάσκειν·
οἶδα δὲ πῶς μεθ᾽ ἔργον ἢ ἑσπερίους ἐλάσω ἄνδρας
καὶ Πέρσας ὀλέσω, ἢ ἀνομίους Σαρακηνούς,
ἤθεον ἱπποκέλευθον ἀρικαρέων γένος Οὔννων,
Μιθράων τ᾽ ἐρύσιρδον [illegible] Ἰσαύρους.
Πάντα δ᾽ ὑπὸ σκήπτροισιν Ἀναστασίοιο ζυγώσω,
ἐν ᾗ Τρωϊκόνδε φαάντερον ἤγαγεν ἠώς. ..

Λῆμμα εἰς βίβλον Τακτικῶν Οὐρβικίου ἀπὸ [illegible]· ἦν δὲ ἡ βί[βλος] σ. 186
βίβλος σύνημα Ἀδριανοῦ βασιλέως, ἤ, ὥς ἄλλοι λέγ[ουσι], Τραϊανοῦ Καίσαρος.
Ex hoc carmine intelligitur Hadrianum Imperatorem Tacti-
corum libro, qui in eo laudatur, in bellis fuisse usum; deinde,
quum fato in oblivionem abiisset, eundem ex tenebris fuisse
[illegible] tum temporibus Anastasii, iterumque in rebus belli-
cis usum praestitisse. Ex lemmate autem discimus ad Ha-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ορβίκιος ο από υπάτων.

73

drianum auctorem, ab aliis ad Traianum hoc opus fuisse relatum. Posteaquam vero post longam oblivionem iterum ab hominibus tractari coepit, Orbicio tributum est, quem Anastasio imperante vixisse credere licet. Id propterea factum esse existimat Salmasius, quod Orbicius illum librum denuo ediderit multis additis, quae post antiquiorum illorum ducum tempora in arte militari inventa essent." Jac. . . . . .